

šmy zety žen žurne žělali, ale kaš dalošo šmy pšchifchli? Nasa žašety žět nejšmy dokoňzowali. My wižimy, ažo šami nebžomy gotowe. Togdla buchu dalšche wšy wo pomoz pšchošone, a woni pšchizechu a pomogachu, až ten plědny šwoj s'chow namaka. To warnowašcho hušchej tyžeňa. Běda, kaše našcho polo něto huglědašcho, šupa pšchi šupe, na šuždej selenagaš ašo sname teje šchize! Nalizonych jo 800 takich rowow; myšlimy do šuždeg narowno 10 šabogich, ga šmy 8000 muž šakopali! Šich paš jo wězej, bejne wězej. Spijšcho we měře!

Prědna namšcha po bitwě.

Taš pšchejže ten přědny zaš; šuždy žen pšchiňaše nowu šibliju, ale teše nowu pomoz. My še šašej wižechmy, šašej šešobu poředachmy. Nowa našeja naš napočni. — Nicht nebžo wěrišch, kaše šdušcheňa ta wotpalona zeršwja na žetu wošadu hugbašcho; nět ašle wěžechmy, zo š teju zeršwju šmy šgubili. Te hušta šwonow šu honimeli; pochmurna šchizyna lažašcho na wšchyšnom, zož přewej šwoňone šrydnu; žedno pšchibijaňa šewołašcho š bjatowaňu, žedno šněšche š wotpozynku. A nět pšchize šezela, ta druga po tej šchachosche; šchuder we štronach běže luže š Božem domu, — zo dejmy my našchu Božu šlužbu žaržašch? Žano šchula še š tomu šchochu goži. Ga we Božem měňu; šibliju a šakramenty ga šmy hobchowali.

Te chore a šraňone pšchidu še šchule do drugeg domu, šcho hordujo hušechone a wěle rašow myte,